

oznanilo

Slovenščina,
 mila beseda
 naše matere,
 naj nam bo
 ravno tako draga
 kakor zemlja,
 na kateri
 je naša zibel tekla.

bl. Anton Martin Slomšek

**31. nedelja
 med letom**

**letu VII /2010-16
 30. oktober 2016**

KAJ DELAJO GREŠNIKI V CERKVI?

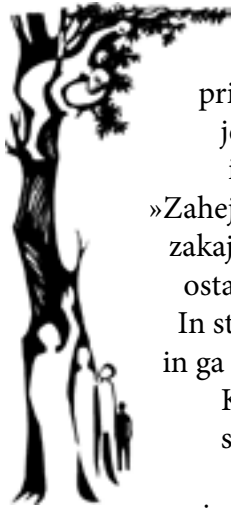
V današnjem evangeliju farizeji obtožujejo Jezusa, ker se je ustavil pri Zaheju. Godrnjali so: »Ustavil se je pri grešnem človeku« (Lk 19,7). Navzočnost grešnikov v Cerkvi je bila in je za ljudi vzrok pohujšanja. Toda napake opazimo povsod: v družinah in organizacijah, tudi v Cerkvi. Ob napakah in grešnosti običajno srečamo nasprotni stališči. Ko ljudje slišijo, da je neki človek zagrešil kaj težkega, govorijo: »Takah ljudi ne bi smeli trpeti v Cerkvi, morali bi jih izbrisati iz krstne knjige!«

Ko pa, nasprotno, slišijo, da nekdo ne sme prejemati zakramentov, protestirajo: »Pa saj ne živimo v srednjem veku!« Čeprav odrekanje prejemanja zakramentov pomeni resen klic k spreobrnjenju, povabilo, naj se vrnejo k popolni edinosti s Cerkvijo, ali kakor pravi današnje prvo berilo: »Opominjaš jih, v čem so grešili, in opominjaš, naj se odvrnejo od hudobije in verujejo vate, Gospod« (Mdr 12,2). Nihče ni brez napak. A zakaj javnost motijo prav napake v Cerkvi? Zdi se mi, da ljudje velikokrat kažejo na napake članov Cerkve, da bi »opravičili« svoje, nekako v slogu: »Če

oni grešijo, potem se ni več treba držati zapovedi!« Verniki nismo brez napak, zato Cerkev primerjamo z zdraviliščem, kamor se zatekajo bolniki, ki bi radi prav z bivanjem v zdravilišču ohranili zdravje. Kaj pa napake duhovnikov? Žal tudi mi nismo brez njih. Na neki način bi duhovnika lahko primerjali z bančnim uslužbencem, ki ne daje od svojega, ampak posreduje tuje bogastvo. Tudi duhovnik ne daje od svojega, ampak posreduje od Božjega bogastva. Saj lahko celo bolni zdravnik zdravi bolnika!

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Ko je
Jezus
prišel na ono mesto,
je pogledal gor
in mu rekel:
»Zahej, stopi hitro dol;
zakaj danes moram
ostati v tvoji hiši.«
In stopil je hitro dol
in ga z veseljem sprejel.
Ko so to videli,
so vsi godrnjali:
»Ustavil se je
pri grešnem človeku.«
(Lk 19,5–7)

sorodniki, prijatelji in znanci stojijo nemočni ob naši smrtni postelji. Ni hče na tem svetu ne pozna pomoči za ubogega umirajočega. Tedaj, v smrtni uri, pride Marija na pomoč. Odkar je videla svojega ljubega Sina na križu umreti, hoče tudi vsem svojim otrokom ob smrti stati ob strani. S kakšnim otroškim zaupanjem lahko vse dni ponavljamo tolažilne besede: »Sveta Marija, prosí za nas grešnike zdaj in ob naši smrtni uri«.

Po: bl. A. M. Slomšek, Mati čisteljubezni

Marija Pomoč kristjanov

Marija je naša pomočnica, posebno v smrtni uri. Zakaj dodajamo angelskemu pozdravu na koncu te besede »in ob naši smrtni uri«? Ker je ura smrti najvažnejša, najodločilnejša za vso večnost, takrat najbolj potrebujemo Marijino tolažbo in pomoč. Telesno in duševno trpljenje se večja. Očitki vesti postajajo zaradi strahu pred strogim sodnikom silovitejši. Skušnjave postajajo vedno močnejše in človekove moči pojenjajo. Naši

ZAHEJEVO BOGASTVO

Jasno je, da Jezus nikoli ni laskal bogatašem in ni nikoli iskal njihovih uslug s tem, da bi pred njimi ublažil zahteve svojega evangelija. Prav nasprotno! Preden je Zahej slišal Jezusove besede: »Danes je v to hišo prišlo odrešenje«, je moral sprejeti pogumno odločitev: dati revežem polovico svojega denarja in nakopičenega premoženja, popraviti posledice svojega izsiljevanja in jih četverno povrniti. Če dobro pomislimo, sta to dve stvari, ki sta zahtevali od bogataša pogum in žrtev, ki je bila podobna ali pa celo večja od tega, da bi razdal vse in živel brez odgovornosti. Zahejev primer se nam tako zdi kot ogledalo evangeljskega spreobrnjenja, ki je vedno hkrati spreobrnjenje k Bogu in k ljudem. Iz današnjega evangeljskega odlomka za bogataše prihaja upanje, pa tudi povabilo. Tudi oni so lahko, če hočejo, resnični Jezusovi učenci; toda korenito morajo spremeniti držo in mnenje glede svojega bogastva. Ni rečeno, da je edini način za urejanje njihovega premoženjskega stanja ravno »prodati in razdeliti revežem«; danes bi bila lahko druga, celo boljša pot, a hkrati skladna z evangelijem, če bi svoj denar uporabili odgovorno in v duhu socialne pravičnosti; na primer tako, da bi pravičneje razdelili dobiček med delavce, če je podjetje dejavno, pa tudi za ceno finančnih žrtev izboljšali pogoje dela v podjetju in se tako zadovoljili z dostojnejšim dobičkom. Poleg teh

zahtev, ki se ne tičejo mnogih, ostaja dolžnost, da po svojih močeh prispevamo pri poštenih socialnih dejavnostih: pomagati ljudem, ki so preživeli naravno ujmo, podpirati misijone, predvsem pa pošteno plačevati davke (to je vedno normalen način delitve lastnega zaslužka s širšo skupnostjo).

O, Gospod, nauči nas,
da bomo verovali v Božjo previdnost
in se ne bomo zanašali
na našo človeško lakomnost.

Lakomnost
še nikoli ni nikogar osrečila.
Daj, da se bomo izročili v tvoje roke
in postali orodje tvoje volje.

Blagoslovi denar,
ki se na svetu uporablja,
tako da bodo lačni
mogli biti nasičeni,
tisti, ki so brez obleke, oblečeni,
da bodo ubogi prižeti k srcu,
bolni pa deležni zdravljenja.

Gospoda, daj nam
svojega Svetega Duha,
da bomo v veri,
ki nam jo ti naklanjaš,
mi vsi jasno začutili,
da smo zate najdragocenejši!

Po: Mati Terezija

ČISTO PRI NAŠIH VRATIH

Blažena mati Terezija je pripovedovala, da je bila v Bombaju velika konferenca o revščini. »Ko sem prišla na kraj srečanja, sem prav nasproti vhoda, kjer je več kot sto ljudi razpravljalo o problemu lakote, našla umirajočega človeka. Vzela sem ga v naš dom za umirajoče, kjer je umrl zaradi lakote, medtem ko so ljudje v konferenčni dvorani govorili, kako bodo v petnajstih letih pridelali toliko hrane, toliko tega in toliko onega živila ...« Učeni udeleženci konference so pri vratih imeli človeka, ki je bil potreben njihove pomoči. Tudi »pri vratih« (Lk 16,20) bogataša iz današnjega evangelija je ležal revež, naveden prav z imenom – Lazar. Ni bil deležen pozornosti, celo psi so imeli z njim več usmiljenja kot bogataš. Ta je najbrž imel velike načrte in ustvaril velike stvari, o čemer pričata njegov visoki položaj in bogastvo, a je prezrl stisko konkretnega človeka. Taka nevarnost preži na vsakega človeka. Kdo ne pozna ljudi, ki govorijo, da bi radi šli med najbolj revne in zapuščene ter jim pomagali? Hočejo pomagati pri velikih projektih in zasedati vidna mesta v humanitarnih organizacijah, obenem

pa niso sposobni prijaznosti v družini, na delovnem mestu ali v soseski, bežijo od zakonca in otrok ter ta beg »oblečejo« v plašč plemenitosti. »S prijateljicami smo bile na dopustu, obiskale smo tudi cerkev. Kako lepo je bilo!« mi je pripovedovala neka gospa. Ne vem, ali sem ravnal prav, ko sem ob njenih besedah molčal in ji nisem odgovoril, da bi bilo bolje, če bi šla na dopust z možem in otroki ter bi te peljala v cerkev. Morda bi ti prav po njeni odprtosti in konkretnih dejanjih prijaznosti najbližji lahko spoznali Boga? Kolikokrat ljudje napačno menimo, da se bomo po izrednih dogodkih približali Bogu.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Zahvaljen, Gospod,
da nas учиš biti zadovoljen z malim
in nam daješ za zgled
Lazarjevo potrpežljivost.
Ko nas mika bogastvo
in ko prekipevamo od zdravja,
nas spominjaš na trpine,
da bi delili z njimi obilje svoje sreče.
Če nas prizadene gorje,
nam to zaračunaš v dobro.
Oteti večnega trpljenja
se v človeški majhnosti
veselimo tvoje Božje vsemogočnosti.

Po: B. Golob, Zahvala za Božji kruh

31. oktober – DAN REFORMACIJE

Državni praznik dan reformacije, ki ga v Sloveniji praznujemo od leta 1992, je povezan z avguštinskim redovnikom in biblicistom Martinom Luthrom. Ta je 31. oktobra 1517 objavil 95 teoloških tez Za razjasnitev moči odpustka. Z njimi je grajal prakso in zlorabo trgovanja z odpustki v tedanji Cerkvi in razvil nauk o opravičenju. Ta dan velja za začetek reformacije, ki v katoliški Evropi povzročila verske delitve in nastajanje novih veroizpovedi. Slovencem je reformacija prinesla

prvo tiskano knjigo v slovenskem jeziku. Kmalu za njo pa tudi celotni prevod Svetega pisma v slovenščino. Tako sta danes v ospredju praznovanja prvi imeni slovenskega protestantizma: Primož Trubar in Jurij Dalmatin.

Anton Martin Slomšek

»Slomšek je izrazito pedagoška osebnost, ki je zrasla iz naroda in za narod. S svojo vsestransko enkratnostjo, vnemo in požrtvovalnostjo za šolo in vzgojo nas nagovarja tudi danes.

Čeprav gledamo nanj iz 160-letne razdalje, nam ima vendar veliko povedati. Njegovi pedagoški uvidi so veljavni še danes, zato nam je lahko v marsičem zgled. Danes je šolska mreža na gosto

razpredena, šolska poslopja so sodobna in udobna, učilnice so opremljene z najsodobnejšimi pripomočki, vse je z računalniki in diagrami preračunano, vendar pogosto manjka Slomškovega duha, duha Slomškove šole, v kateri učenec ni bil številka in predmet, ampak subjekt, za katerega se je treba žrtvovati in mu ob znanju odpirati oči za duhovne, moralne, kulturne in narodne vrednote, ki jih je izpričal Slomšek z oranjem slovenske šolsko-vzgojne ledine« (Franc Kramberger).

**V mladosti imaš začeti
kaj si pritrgovati in potrpeti,
da boš odrasel zdrav
in srčen korenjak,
ne pa mehkužen meglenjak.**
(bl. Anton Martin Slomšek)

Po Njegovi poti ...

Jezus Kristus je oznanil novo moralno pravo, znano kot osem blagrov, za katere ste že prav gotovo slišali. Življenje, skladno s to moralo, temelji na nečem globljem od zgolj spoštovanja zapovedi. Udejanji se šele tedaj, ko kristjan živi z močjo Svetega Duha – je zmožen življenja, podobnega Kristusovemu. S tega vidika pa ne zadošča več, da ne grešimo, da bi živeli dobro življenje, ni torej dovolj prihajati domov vsak dan iz službe, se odpočiti, vklopiti televizor, pospraviti, skuhati kosilo, izpolniti zakonsko dolžnost in zaspati. V nedeljo pa oditi v cerkev. Mogoče je živeti tako in imeti občutek, da spoštujemo Božje zapovedi, toda to v resnici pomeni duhovno in moralno ohromelost človeka, ki se ne razvija, se ne izpopolnjuje, ne skrbi za dobre odnose z zakonskim partnerjem, ga ne podpira. Ni mu mogoče zaupati, ničesar razložiti, ni se mu mogoče približati ... In ta duhovno in moralno zanemarjeni človek, ki ga ne vodijo nikakršni življenjski vzgibi, se celo počuti urejen katolik in misli, da nima nobenih grehov. Evangelij vsebuje povsem drugačen pogled na moralno – moralen človek je tisti, ki se duhovno razvija, ki ustvarja

svoje življenje, ki si želi postati boljši, se angažira pri ustvarjanju dobrega, je usmerjen k Bogu, hoče oplemenititi svoje življenje z vidika večnosti. Moralna zakonca sta torej tista, ki se učita poslušati drug drugega, se veliko pogovarjata, vse bolje spoznavata, se ljubita, spoštujeta, skrbita drug za drugega, skrbita za spolno življenje, ki je v zadovoljstvo obema. Krščanstvo je ustvarjalnost, strast do življenja, izpopolnjevanje samega sebe, skrb za zakon, odgovornost do družine, dela ... To je svetost v vsakdanu!
Po: Ksawery Knotz, Seks, kakršnega ne poznate (za zakonce, ki ljubijo Boga)

**Ptico boš spoznal po petju,
pa človeka tudi:
ako lepo poje, ima tudi lepo srce.
In kar se o človeku posamezno –
se lahko reče o vsem ljudstvu.
Iz obilnosti srca se glasijo usta,
in kjer ni čednih pesmi,
tam tudi prebivati ni veselo.**
(bl. Anton Martin Slomšek)

**Vsi se v večnost odpravljamo.
Ali pa se tudi na
srečno smrt pripravljamo?
Vse naše dejanje in nehanje,
vse naše potovanje je
hoja k našemu grobu.
Daljna priprava na
smrt mora biti
vse naše življenje.**
(bl. Anton Martin Slomšek)

OZNANILA

1. V sredini novembra bomo imeli Boljši sejem - Flohmarkt. Če imate doma kakšne stvari, ki bi jih lahko prinesli v ta namen, lepo naprošeni, da to storite čim prej. Iskrena hvala.
2. **Vsi sveti/ sveta maša bo ob 9.30 uri.**
3. V soboto, 5. novembra 2016, bo kostanjev piknik in Martinovanje - piknik na dvorišču za cerkvijo ob 15. uri. Prosim, da udeležbo prijavite - prijave potrebujemo zaradi organizacije in nakupa vsega potrebnega.
4. **Zahvalna nedelja - 6. novembra 2016. Prosim, da vsak po svojih močeh, prinesete prehranske artikle, ki jih bomo postavili pred oltar in po sveti maši odpeljali v samostan redovnih sester, ki vsak dan pripravljajo obroke in hrane za brezdomce.**
5. V bifeju urejamo projektor, ki je povezan z računalnikom v cerkvi. Iskrena hvala mojstru Giuliju Gergeku, ki je uredil električno napeljavo.

Sveti Lenart, opat,

6. november

Bil je opat v samostanu, kamor so v 6. stoletju mnogi hodili iskat nasvetov in tolažbe. Najbolj ga je veselilo, če je mogel spreobrniti kakšnega grešnika, ki je bil v zaporu. Za takšne je pri kralju tudi izprosil, da jih je izpustil. Sveti Lenart jim je preskrbel zaposlitev pri krčenju zemlje ali obdelovanju polja. Tako jih je obvaroval brezdelja in jim pomagal zaživeti novo življenje.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 30. oktober 2016

31. nedelja med letom

9.30 za zdravje

TOREK, 1. november 2016

VSİ SVETI

8.00 za + moža Johana Kikel

9.30 za + Jerco Zierl Jovan

NEDELJA, 6. november 2016

32. nedelja med letom

8.00 za + Marijo Tkalec

9.30 po namenu

SOBOTA, 12. november 2016

18.00 za zdravje

NEDELJA, 13. november 2016

33. nedelja med letom

8.00 za + iz družine Nemeč Prša

9.30 za + Marijo in Feliksa Vrabl ter nečaka Maria

Sveti Stanislav Kostka,

vzornik mladih, 13. november

Bil je živahne narave in vročekrvnega značaja. Vendar se je zavedal, da je življenje velik Božji dar. Zato je tovarišem, ki so ga velikokrat hoteli zvbati k svojim zabavam, popivanju in veseljačenju, vedno odgovarjal: »Za kaj višjega sem se rodil«. To jih je jezilo in večkrat so ga zato surovo pretepli. Ko je spoznal, da ga Bog kliče k jezuitom, je šel k njim kljub očetovim grožnjam, da ga bo vrgel v ječo, če ne odneha. Zaradi bolezni je s komaj 18 leti v Rimu umrl na veliki šmaren 1568 – kot svetnik.

Gospodov obisk

Stanislav Zore

»Vaše srce naj se ne vznemirja.
V hiši mojega Očeta je veliko bivališč.
Odhajam, da vam pripravim prostor.
Ko odidem in vam pripravim prostor,
bom spet prišel in vas vzel k sebi.«
(Jn 14,1–3)

Gospod, tvoji obiski bolijo.
Z njimi nam jemlješ
najdražje, najljubše ljudi.
Zato se oči in srca solzijo.

Kako naj srce ne bo polno nemira,
ko si ušesu vzel znani glas,
ko si očesu zameglil obraz
in ga položil v naročje spomina.

Povej mi, o Bog, zakaj bolečina,
zakaj to slovo mora biti težko?

Morda pa srce je bolno zato,
ker mora ljubiti v brezmejno;
zunaj prostorov in časov,
brez nežnih dotikov, nasmehov,
brez toplih besed in pogledov,
da je močnejša od smrti ljubezen.

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33** (*Matija*)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Kaj je človek, da se ga spominjaš,
sin človekov, da ga obiskuješ?
Naredil si ga malo nižjega od Boga,
s slavo in častjo si ga ovenčal.
Dal si mu oblast nad deli svojih rok,
vse si položil pod njegove noge:
vse ovce in govedo,
in tudi živali na polju,
ptice neba in ribe morja,
vse, kar se giblje po morskih stezah.
GOSPOD, naš Gospod,
kako čudovito
je tvoje ime po vsej zemlji!

Ste se danes že nasmejali?

Starejši pacient potrka na vrata okulistove ordinacije. Odpre mu medicinska sestra in zavpije nanj: "Kaj ne vidite napisa, da je trkanje prepovedano!?"
"Ne, zato sem pa tukaj."

Dva prijatelja: "Janez, si že naredil kakšen načrt za dopust?" Janez: "Ne, čemu bi ga? Moja žena določi, kam bomo šli, moj šef določi, kdaj bomo šli, in moja banka določi, kako dolgo bomo na dopustu!"